

ſwojeju ſmierschu jo won dwěju ſlěpeju wizezeju huzhnik, jo Lazaruſa we Bethaniji, kotaryž juž ſtry dni we rowe lažak běſcho a ſmierzeſcho, ſ humarkych gorěj ſbuzik, tať až teke wele žydow do nogo wěrachu.

Tež pſchi ſwojom nutsch-ſchegnieu do Jerusalema ſ ſwojom ſcherpeu a ſmierſchi, jo won ſwoju kſchaſnosć ſjawik, ako to žinſajſchne ewangeliom tať ho-
połažo.

Ev. Matth. 21, 1—9.

A gaž woni ſe ſ Jerusalemu pſchibližali, a do Bethſagi ſ wolejowej gore pſchibichli běchu, poſta Jeſus dwěju huſnikowu,

A jaſcho ſ nima: žijtej tam do togo měſtka, lenž předt waju lažy, ga bužotej pſchiwějanu woſtowu namakaſch, a žrebe ſ neju; wotwěſtej a pſchiwěžtej jej ku mno.

A bužoli něcht wama nězo groniſch, ga raknijtej, až ten Kněs jeju poderbi, a won bužo jej poſtaſch.

To pať ſe ſchykno ſtało jo, aby dopokłone hordowało, zož gronone jo pſcheſ togo profeta, kotaryž žejo:

Powědajſcho tej žowze Zion, glědaj, twoj kral pſchižo ſ tebe miſoſćiwu a ſejžezu na woſtowe a na žrebeſchu teje ſchěžarneje woſtowu.

A tej huſnika žěſchtej tam a žynajſchtej, ako jima Jeſus pſchikafať běſcho.

A pſchiwěžeſchtej tu woſtowu a to žrebe a pčožyſchtej ſwoju draſtwu na nej a ſajžičtej joga gorej.

Alle wele ludu pſcheſčeraſcho ſwoju draſtwu na tu drogu; druge pať rubachu gaſuſe wot tych bomow a ſczelechu je na drogu.

Ten lud pať, lenž předku a ja nim žěſcho, wołaſcho a jaſcho: Hoſiana tomu Dabitowemu ſynoju; chwalony buži; lenž pſchižo we tom měnu togo Kněsa, Hoſiana we tej huſchynie!

Dajſcho nam, m. I! ſ togo ſ. ewangelia pſchemyſliſch:
Tu Božu kſchaſnosć togo ſ ſwojom ſcherpeu
dužego Jeſuſa. Won jo tu ſamu ſjawik: